

Dosarul nr. 2ra-1266/2022
2-20074193-01-2ra-09092022

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (V. Suciu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gomaniuc Mihail,
reprezentat de avocatul Serghei Cozma,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Gomaniuc Mihail împotriva Întreprinderii Municipale Agricole „Progres Bălțata”,
privind încasarea plăților salariale, recunoașterea ilegală și anularea ordinului
privind eliberarea din funcție, încetarea contractului individual de muncă în
legătură cu demisia,

împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 03 iulie 2020, Gomaniuc Mihail, reprezentat de avocatul Serghei Cozma,
s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM Agricole „Progres-
Bălțata” privind încasarea plăților salariale cu încetarea contractului de muncă în
legătură cu demisia din propria inițiativă.

În motivarea acțiunii a invocat că la 02 iunie 2014 a încheiat contractul
individual de muncă nr. 1 pe o perioadă de cinci ani, începând cu 21 februarie 2014
până la data de 21 februarie 2019. Conform contractului și-a asumat angajamentul
privind deservirea și controlul punctelor de consum a apei pînă la contor și
ridicarea datelor contorului. În pofida faptului că contractul a fost încheiat pe o
perioadă de 5 ani, pct. 3 lit. a) al contractului prevedea achitarea salariului în
mărime de 1 800 de lei pînă în luna ianuarie 2015. Concomitent, conform datelor
din carnetul de muncă, Gomaniuc Mihail a fost angajat la ÎM Agricolă „Progres-
Bălțata” în calitate de lăcătuș, fapt confirmat prin înscrisul din carnetul de muncă
în care este indicat că la data de 21 februarie 2014, Gomaniuc Mihail a fost angajat
la ÎM Agricolă „Progres-Bălțata” în calitate de lăcătuș, în baza ordinului nr. 3 din
02 iulie 2014 și a primit numai o singură dată un salariu lunar în sumă de 1 500 de
lei.

În luna aprilie a anului 2020 a hotărât să înceteze relațiile de muncă cu

întreprinderea pîrîtă depunând cerere în sensul respectiv, solicitând și achitarea restanței salariale, însă cererea a rămas fără răspuns.

A relatat că, în perioada angajării la ÎM agricolă „Progres-Bălțața”, în repetate ori a solicitat achitarea salariului, însă administrația întreprinderii, referindu-se la starea grea financiară, solicita să mai aștepte. După expirarea termenului contractului individual de muncă nr. 1 din 02 iunie 2014, reclamantul a depus cerere prin care a solicitat salariul neachitat în suma de 131 700 de lei și a solicitat acceptarea demisiei din funcția de lăcătuș, dar cererea a rămas fără răspuns.

La 10 iunie 2020, a expediat în adresa pârâtului cerere, care a fost recepționată la data de 17 iunie 2020, prin care a solicitat repararea prejudiciului material în legătură cu neîndeplinirea obligațiilor contractuale și plata despăgubirilor pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de către una din părțile contractului individual de muncă, care de asemenea a rămas fără răspuns.

A indicat că, salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată. Astfel, reclamantul a activat la întreprinderea pîrîtă, fiind angajat în baza contractului individual de muncă pe o durată determinată și în calitate de lăcătuș urma să deservească și să controleze punctele de consum a apei pînă la contor și ridicarea datelor de pe contor, urmând să-i fie achitată suma de 1 800 de lei pînă în luna ianuarie 2015.

A considerat că clauza respectivă este lovită de nulitate absolută, care nu corespunde legislației muncii în sensul că durata contractului a fost pînă la 21 februarie 2019, respectiv, exercitarea obligațiilor indicate în contract nici de cum nu puteau fi îndeplinite de către reclamant fără plată or, dînsul urma să primească salariu pe durata termenului contractului - pînă la data de 21 februarie 2019. Fiind în funcția de lăcătuș avea un salariu de 1 500 de lei lunar, care i-a fost achitat numai o dată.

A notat reclamantul că, restanța salarială pentru lucrul efectuat în baza contractului nr. 1 din 02 iunie 2014, pentru perioada 21 februarie 2014 - 21 februarie 2019, pe termen de cinci ani (60 de luni) constituie 108 000 de lei și pentru perioada de lucru în calitate de lăcătuș începând cu 21 februarie 2014 pînă la data de 01 iulie 2020, constituie 112 500 de lei. Totodată, a solicitat încetarea contractului individual de muncă încheiat pe termen nedeterminat în baza ordinului nr. 3 din 02 iulie 2014 conform prevederilor art. 85 din Codul muncii, în legătură cu demisia din propria inițiativă.

Ulterior, la data de 28 octombrie 2020, avocatul Serghei Cozma a depus cerere de concretizare a pretențiilor în care a indicat că pîrîtul a prezentat ordinul nr. 6 din 01 ianuarie 2015 privind concedierea reclamantului din funcția de lăcătuș la rețelele de apeduct și canalizare a satului Sagaidac, în care era indicat ca temei juridic - propria inițiativă a angajatului Gomaniuc Mihail. În scrisoarea din 05 mai 2020 era indicat că conform extrasului din cartea de ordine a ÎM Agricolă „Progres-Bălțața”, ordinul nr. 6 din 01 ianuarie 2015, Gomaniuc Mihail a fost concediat în legătură cu expirarea contractului de muncă.

Reclamantul a declarat că prima dată a aflat despre ordinul respectiv numai în cadrul ședinței de judecată, nu a primit acest ordin, nu a cunoscut despre existența acestuia, nu a încheiat nici un acord în scris cu pîrîtul privind încetarea relațiilor de

muncă și nu a depus cereri de demisie, ceea ce evident duce la nulitatea ordinului de eliberare din funcție nr. 6 din 01 ianuarie 2015.

A mai invocat că, în scrisoarea din 05 mai 2020, pîrîtul a indicat că concedierea a fost efectuată în legătură cu expirarea contractului de muncă. Contractul de muncă nr. 1 din 02 iulie 2014 semnat de către Gomaniuc Mihail și ÎM Agricolă „Progres-Bălțața” a fost încheiat pe un termen de 5 ani și a expirat la data de 21 februarie 2019. Astfel a relatat că, s-a adresat cu cereri privind achitarea salariului în anul 2015 și numai prin cererea din 23 aprilie 2020 a solicitat să fie concediat și să-i fie achitată datoria salarială, însă nu a primit nici un răspuns.

A solicitat Gomaniuc Mihail încasarea de la ÎM Agricolă „Progres-Bălțața” a restanței salariale pentru perioada de muncă conform contractului individual de muncă nr. 1 din 02 iunie 2014 în sumă de 108 000 de lei și suma compensației pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia în mărime de 6 817,80 de lei, pentru perioada de lucru în calitate de lăcătuș sumă de 112 500 de lei și suma compensației pierderii unei părți din salariu în legătură cu încălcarea termenelor de achitare a acestuia în mărime de 6 447,60 de lei, încetarea contractului individual de muncă încheiat între ÎM Agricolă „Progres-Bălțața” și Gomaniuc Mihail, în baza ordinului nr. 3 din 02 iulie 2014 pe un termen nedeterminat, conform prevederilor art. 85 din Codul muncii, în legătură cu demisia din propria inițiativă, recunoașterea ilegală și anularea ordinului nr. 6 din 01 ianuarie 2015 privind eliberarea din funcție.

Prin hotărârea din 03 noiembrie 2021 a Judecătorei Criuleni, sediul Central, a fost respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată.

La 01 decembrie 2021, Gomaniuc Mihail, reprezentat de avocatul Serghei Cozma, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 03 noiembrie 2021 a Judecătorei Criuleni, sediul Central, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Gomaniuc Mihail, reprezentat de avocatul Serghei Cozma și s-a menținut hotărârea din 03 noiembrie 2021 a Judecătorei Criuleni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, la data de 05 mai 2020 lui Gomaniuc Mihail i-a fost dat răspuns la cererea sa, prin care s-a comunicat că prin ordinul nr. 6 din 01 ianuarie 2015 acesta a fost eliberat din funcție, în condițiile expirării contractului individual de muncă, iar scrisoarea respectivă a fost recepționată de către apelant la data de 06 mai 2020. Prin urmare, argumentele precum că a aflat despre existența ordinului de eliberare din funcție în cadrul examinării cauzei, urmează a fi apreciate critic, iar depunerea cererii de completare a pretențiilor la data de 28 octombrie 2020 determină tardivitatea pretenției, având în vedere expirarea termenului de 3 luni pentru înaintarea acțiunii în instanță.

A mai invocat că, existența unor divergențe dintre răspunsul datat cu 05 mai 2020 și temeiul invocat în ordinul nr. 6 din 01 ianuarie 2015, nu este de natură să atragă nulitatea absolută a actului contestat din considerentele că ar fi o acțiune imprescriptibilă, actul respectiv fiind consumat la data de 01 ianuarie 2015, în condițiile în care nu s-a probat și confirmat continuarea relațiilor de muncă pînă în anul 2020.

De asemenea, a remarcat că pentru funcția în care a activat reclamantul,

ulterior emiterii ordinului din 01 ianuarie 2015, au fost angajate alte persoane ceea ce și denotă că în perioada de referință, 01 ianuarie 2015 - pînă la adresarea către fostul angajator în anul 2020, Gomaniuc Mihail nu a lucrat în cadrul ÎM Agricole „Progres- Bălțata”.

A menționat Curtea de Apel Chișinău că, argumentele invocate de către apelant sunt în contradicție cu materialele și circumstanțele cauzei, apelantului revenindu-i obligația, în sensul art. 118 din Codul de procedură civilă, de a proba cele indicate. Astfel, din circumstanțele stabilite și confirmate prin probele anexate la dosar este evidentă depășirea termenului de prescripție prevăzut de lege.

La 29 august 2022, Gomaniuc Mihail, reprezentat de avocatul Serghei Cozma, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 24 mai 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii nouă prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare nu au dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, fiind aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, fiind interpretată în mod eronat legea.

La 09 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de către Gomaniuc Mihail, reprezentat de avocatul Serghei Cozma, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 162).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 24 mai 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la data de 11 iulie 2022 (f.d. 145).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Gomaniuc Mihail, reprezentat de avocatul Serghei Cozma, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 29 august 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu

conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Gomanuc Mihail, reprezentat de avocatul Serghei Cozma, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gomanuc Mihail, reprezentat de avocatul Serghei Cozma.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh